

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 1968/07
27.09.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Janka Lazarevića, kao predsednika veća, Bate Cvetkovića i Dragana Aćimovića, kao članova veća, i savetnika Biljane Milosavljević, kao zapisničara, u krivičnom postupku protiv optuženog AA i dr., zbog krivičnog dela neovlašćeno držanje i stavljanje u promet opojnih droga iz člana 246. stav 1. Krivičnog zakonika u saizvršilaštvu u smislu člana 33. Krivičnog zakonika, rešavajući o žalbama, branioca optuženog AA, advokata AB i branioca optuženog BB, advokata AV, izjavljenim protiv presude Okružnog suda u Pančevu K.br.193/06 od 12.06.2007. godine, posle sednice veća održane u smislu člana 375. ZKP, dana 27.09.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJAJU SE kao neosnovane žalbe branilaca optuženih AA i BB, a presuda Okružnog suda u Pančevu K.br.193/06 od 12.06.2007. godine, **POTVRĐUJE.**

O b r a z l o ž e n j e

Navedenom presudom Okružnog suda u Pančevu, optuženi AA i BB, oglašeni su krivim za izvršenje krivičnog dela neovlašćeno držanje i stavljanje u promet opojnih droga iz člana 246. stav 1. Krivičnog zakonika u saizvršilaštvu u vezi sa članom 33. Krivičnog zakonika. Istom presudom shodno članu 62. stav 1. KZ, optuženom AA, utvrđena je kazna zatvora po presudi K.br.107/03 od 08. aprila 2004. godine, zbog krivičnog dela iz člana 245. stav 1. OKZ u trajanju od jedne godine, a za predmetno krivično delo iz člana 246. stav 1. KZ u vezi sa članom 33. KZ, utvrđena je kazna zatvora u trajanju od tri godine i potom on osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od tri godine i deset meseci, dok je optuženi BB, za predmetno krivično delo osuđen na kaznu zatvora u trajanju od tri godine. Takođe je odlučeno da se optuženom AA u izrečenu kaznu zatvora uračuna vreme provedeno u pritvoru po tamo označenom rešenju Okružnog suda u Pančevu kao i po tamo označenoj presudi istog suda. Na osnovu člana 246. stav 7. u vezi sa članom 87. stav 1. KZ odlučeno je da se od optuženog AA oduzme opojna droga heroin u količini od 4,26 grama. Na osnovu člana 83. ZKP, optuženom BB, izrečena je mera bezbednosti obaveznog lečenja narkomana, koja će se izvršiti u Zavodu za izvršenje kazne, ili u odgovarajućoj zdravstvenoj ili drugoj specijalizovanoj ustanovi i ista će trajati dok postoji potreba za lečenjem, ali ne duže od tri godine, s tim što se vreme provedeno u ustanovi za lečenje uračunava u izrečenu kaznu zatvora. Optuženi su obavezani da solidarno plate troškove krivičnog postupka, budžetskim sredstvima suda u iznosu od 46.900,00 dinara, a na ime paušala svaki po 5.000,00 dinara, sve u roku od 15 dana od dana pravnosnažnosti te presude, pod pretnjom prinudnog izvršenja.

Protiv navedene prvostepene presude blagovremeno su izjavili žalbe:

- branilac optuženog AA „iz svih zakonskih razloga“, sa predlogom da Vrhovni sud pobijanu presudu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

- branilac optuženog BB zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede Krivičnog zakona, zbog odluke o kazni i zbog odluke o troškovima krivičnog postupka, s tim što u obrazloženju žalbe navodi da presudu pobija i zbog izrečene mere bezbednosti, sa predlogom da Vrhovni sud pobijanu presudu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje, ili istu preinači u smislu žalbenih navoda, odnosno izricanjem blaže kazne U žalbi je zahtevano da o sednici veća Vrhovnog suda budu obavešteni optuženi BB i njegov branilac.

Republički javni tužilac Srbije u svom podnesku Ktž.br.2186/07 od 11.09.2007. godine, predložio je da Vrhovni sud odbije kao neosnovane žalbe branilaca optuženih AA i BB, a pobijanu presudu potvrdi.

Vrhovni sud je održao sednicu veća, u odsustvu uredno obaveštenog Republičkog javnog tužioca Srbije, i u odsustvu optuženog BB, koji nije mogao biti uredno obavešten, jer je prema izveštaju dostavne službe PTT nepoznat na adresi iz spisa predmeta, a u prisustvu branioca optuženog BB, advokata AV, koja je na sednici veća dala potrebna objašnjenja za stavove iz izjavljene žalbe i predala pismene dokaze na koje se u žalbi poziva, i to dokaz o pravnosnažnosti ranije presude kojom je ovaj optuženi oglašen krivim za istovrsno krivično delo, rešenje o otkazu ugovora o radu, uput za stacionarno lečenje.

Na održanoj sednici veća Vrhovni sud je razmotrio sve spise predmeta zajedno sa pobijanom presudom koju je ispitao u smislu člana 380. ZKP, pa je po oceni navoda u izjavljenim žalbama i mišljenja Republičkog javnog tužioca Srbije, našao:

Pobijana presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka, niti povrede krivičnog zakona, na koje je drugostepeni sud u smislu člana 380. stav 1. tačke 1. i 2. ZKP, obavezan da pazi po službenoj dužnosti.

Po oceni Vrhovnog suda pobijanom presudom nije učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačke 7. ZKP, na koju je žalbom branioca optuženog BB ukazano, jer je prvostepeni sud, suprotno braniočevom navodu, potpuno rešio predmet optužbe u pogledu svih odlučnih činjenica od značaja za postojanje zakonskih obeležja krivičnog dela za koje se predmetnom optužnicom optuženi terete kao osnovano sumnjivi da su počinili, niti je iz opisa radnji izvršenja koji je dat u optužnici sud u tom smislu, u izreci pobijane presude, bilo šta ispustio.

Nije učinjena ni bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačke 10. ZKP, time što je prvostepeni sud zasnovao svoju presudu, između ostalog i na iskazu optuženog BB datom na zapisnik u MUP-u u Pančevu, u svojstvu osumnjičenog, dana 28.09.2006. godine, jer je to saslušanje obavljeno u skladu sa odredbama člana 89. ZKP. Iz tog zapisnika je vidljivo da je ovaj optuženi u prisustvu advokata pristao da iznese svoj iskaz, a propisno je i izričito upozoren u smislu odredbe člana 89. stav 2. ZKP, da nije dužan da iznese svoju odbranu, niti da odgovara na postavljena pitanja, omogućen mu poverljiv razgovor sa braniocem, u čijem prisustvu je i dao taj iskaz, zatim je zapisnik potpisao bez primedbe kao i njegov, tadašnji branilac postavljen po službenoj dužnosti, advokat AG. Stoga nisu osnovani žalbeni navodi branioca optuženog BB, kao ni branioca optuženog AA, da na tom dokazu, iskazu optuženog BB datom u MUP-u, ne može biti zasnovana sudska odluka.

U tom smislu je ocenjeno neosnovanim i isticanje branioca optuženog BB da taj iskaz optuženog nije pouzdan zbog apstinencijalne krize u kojoj se optuženi tada nalazio, jer takva braniočeva tvrdnja nema podlogu u izvedenim dokazima, odnosno iz spisa predmeta takva mogućnost ne proizilazi, kako zbog činjenica napred iznetih da je taj iskaz optuženi dao dobrovoljno i u prisustvu branioca advokata kao stručnog lica, da nije čak ni ukazivano na navodnu zdravstvenu nesposobnost optuženog da taj iskaz iznese, a iskaz je po sadržini vrlo povezan i detaljan, vrlo smislen, te tome ide u prilog i činjenica da je veštačenjem utvrđen stepen uračunljivosti optuženog smanjen, ali ne bitno, u vreme izvršenja dela 28.09.2006. godine, što je i datum davanja navedenog iskaza.

Branilac optuženog AA kao osnov pobijanja prvostepene presude navodi bitnu povredu odredaba krivičnog postupka konkretno označavajući kroz celu žalbu odredbu člana 392. stav 2. ZKP, na koju se branilac očigledno pogrešno poziva, jer ta odredba prema važećem zakonu, propisuje šta treba da sadrži obrazloženje drugostepene presude kojom se ukida prvostepena presuda zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka.

Iz obrazloženja navedene žalbe, može se zaključiti da branilac optuženog AA prvostepenu presudu pobija zbog učinjene bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačke 11. ZKP, jer branilac ukazuje da je izreka prvostepene presude nerazumljiva, protivrečna razlozima, da nedostaju razlozi u pogledu nekih važnih činjenica, a oni koji su dati, u suprotnosti su sa sadržinom izvedenih dokaza.

Zbog iste bitne povrede odredaba krivičnog postupka, prvostepena presuda se pobija i žalbom branioca optuženog BB.

Vrhovni sud i te navode izjavljenih žalbi ocenjuje neosnovanim, jer je izreka prvostepene presude jasna i razumljiva, te sadrži potpun i jasan opis radnji izvršenja za svakog od optuženih, iz kog opisa proizilaze sva bitna obeležja krivičnog dela za koje su optuženi AA i BB i oglašeni krivim.

Pored toga, u obrazloženju presude dati su dovoljni i pravilni razlozi u pogledu svih odlučnih činjenica, koji ne sadrže protivrečnosti, kako međusobne, tako ni u odnosu na izreku, niti u odnosu na sadržinu izvedenih dokaza, dok su odbrane optuženih dovoljno detaljno cenjene, pojedinačno i u vezi sa svim izvedenim dokazima.

Iz obrazloženja tog žalbenog osnova u izjavljenim žalbama, vidljivo je da se isti u suštini svodi na pobijanje činjeničnog stanja utvrđenog u prvostepenoj presudi.

U vezi sa tim, žalbom branioca optuženog AA neosnovano se ukazuje da prvostepeni sud u obrazloženju presude nije dao pregled, tj. opis celine utvrđenog činjeničnog stanja, jer je isti dovoljno detaljno dat na strani 5, stav 2. obrazloženja te presude, dok je i kod ocene pojedinih dokaza u odgovarajućim delovima obrazloženja presude sud izneo činjenične zaključke u pogledu određenih odlučnih i važnih činjenica, pa ne postoji navedena povreda zbog koje se eventualno prvostepena presuda u pogledu pravilnosti utvrđenog činjeničnog stanja ne bi mogla ispitati.

Pobijajući prvostepenu presudu zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i u vezi sa tim zbog povrede Krivičnog zakona, izjavljenim žalbama

osporava se zaključak prvostepenog suda da su optuženi, AA i BB izvršili predmetne inkriminisane radnje, pri čemu branioci iznose sopstvene detaljne analize i ocene izvedenih dokaza, drugačije od onih koje su date u prvostepenoj presudi, shodno čemu branioci zaključuju da je prvostepeni sud povredio i krivični zakon kada je ove optužene oglasio krivim za krivično delo u pitanju.

Iznete žalbene navode Vrhovni sud ocenjuje neosnovanim, a pravilnim zaključak prvostepenog suda da su optuženi AA i BB, na način i pod okolnostima bliže opisanim u izreci prvostepene presude, izvršili krivično delo neovlašćeno držanje i stavljanje u promet opojne droge.

Takve zaključke prvostepeni sud je pravilno zasnovao na izvedenim dokazima, navedenim na strani 5, stav 1. obrazloženja pobijane presude, a posebno na iskazima, svedoka radnika MUP-a, SS1 i SS2, te iskazima svedoka SS3, SS4 i SS5, potvrdama MUP-a o oduzimanju predmeta (od optuženih, kao i od svedoka SS5, koji predmeti su vlasništvo optuženog AA), zapisnika o veštačenju predmetne supstance za koju je utvrđeno da je opojna droga heroin i krim. tehničke dokumentacije – foto dokumentacije, kao i na iskazu optuženog BB datom u MUP-u u svojstvu osumnjičenog dana 28.09.2006. godine i dr.

Sve te dokaze, prvostepeni sud je dovoljno analizirao i dao ocenu o njihovoj verodostojnosti i u kom delu, kao i za svoj zaključak koje činjenice iz kojih od tih dokaza je utvrdio, a posebno u čemu ne veruje optuženima i zbog čega.

Činjenice koje se odnose na izvršenje inkriminisanih radnji optuženih pre 28. septembra 2006. godine, prvostepeni sud je pravilno utvrdio, pre svega, iz označenog iskaza optuženog BB, datog u MUP-u, u kojem je on detaljno priznao izvršenje predmetnih radnji – da je tokom septembra meseca 2006. godine, u više navrata kupovao heroin od optuženog AA, u količinama od po 0,5 grama za iznose od po 1.000,00 dinara, a takav iskaz optuženog saglasan je sa iskazima svedoka SS3 i SS4, koji su potvrdili da su upravo u tom vremenskom periodu, u više navrata od optuženog BB kupili opojnu drogu heroin, naveli količine koje su kupovali i cene koje su za isti plaćali.

Stoga je utvrđenje suda da su optuženi tokom septembra meseca 2006. godine, neovlašćeno prodavali opojnu drogu heroin, tako što je optuženi AA neovlašćeno istu držao radi prodaje, od njega u više navrata optuženi BB kupovao drogu i potom istu prodavao po nešto višoj ceni, nije dovedeno u pitanje žalbenim navodima branilaca optuženih. Činjenica da je optuženi BB narkoman ne isključuje njegove radnje prodaje droge, kao ni činjenica da je imao premalenu zaradu, na šta se žalbom njegovog branioca ukazuje. Po oceni Vrhovnog suda činjenica na koju ukazuje branilac optuženog AA da svedok SS3 nije potvrdio da je optuženi BB drogu kupovao od optuženog AA, nije od značaja za pravilnost napred utvrđenog, jer kupac droge (u konkretnom slučaju SS3), i ne mora znati od koga i gde prodavac (u konkretnom slučaju optuženi BB), drogu nabavlja.

Što se tiče radnje izvršenja dela od 28. septembra 2006. godine, iste je prvostepeni sud na nesumnjiv način utvrdio iz saglasnih iskaza svedoka SS1 i SS2, koji su se izjasnili da su zbog operativnih saznanja da će u predmetnoj zgradi biti obavljena kupoprodaja droge, postavili zasedu, i kada su čuli razgovor o drogi, tj. da je optuženi AA rekao svedoku SS3 „Prvo pare, pa roba“, pojavili su se iz zasede, i rekli „Stoj, policija“, optuženi počeli da beže, te su policajci izričito označili da su videli optuženog AA kada je u stubištu zgrade odbacio dva paketića (prvo jedan, a zatim i drugi), za čiji sadržaj je kasnije, veštačenjem nesporno utvrđeno da je opojna droga heroin.

Takvi iskazi navedenih svedoka, po pravilnom zaključku prvostepenog suda saglasni su i dopunjuju se sa onim delom iskaza optuženog BB, koji je dat u MUP-u 28. septembra 2006. godine, gde je on detaljno objasnio ceo tok kritičnog događanja, od momenta kada ga je pozvao svedok SS3 i zatražio da mu nabavi pet grama opojne droge heroin, potom njegovog dogovora sa optuženim AA da svedoku SS3 drogu prodaju, o čemu je on potom obavestio svedoka SS3, kao i da donese 100 evra na ime cene za drogu, da su po SS3 dolasku, on - optuženi BB i optuženi AA sišli u prizemlje zgrade iz AA stana, AA držao u ruci upakovani heroin, ali pre nego što su obavili prodaju iz podruma su izašla dva lica, oni se uplašili i pobjegli u AA stan, a odmah za njima su ušli policajci, te je BB naveo i da pretpostavlja da je optuženi AA odbacio drogu na stubištu.

Kada se pri tome ima u vidu iskaz svedoka SS3 koji je potvrdio da se dogovorio sa optuženim BB kritičnom prilikom o kupovini droge u količini od 0,5 grama za 100 evra, te da je kritičnom prilikom na stubištu zgrade pre izvršene kupoprodaje heroina, naišla policija, optuženi BB i AA pobjegli u stan, a on izašao napolje, to se po pravilnom zaključku prvostepenog suda, činjenično stanje iz tih saglasnih dokaza, pokazuje kao pouzdano utvrđeno u pogledu svih navedenih odlučnih i važnih činjenica. Takvom zaključku prvostepenog suda idu u prilog i nesporne činjenice da je u predmetnom stanu u kojem je stanovao optuženi AA, pronađena vagica za precizno merenje, i jedan paketić heroina i papiri sa očiglednom evidencijom o prodaji droge, dok su kritičnom prilikom na stubištu pronađena dva paketića droge, koje je optuženi prema navodima svedoka odbacio.

Stoji činjenica da u potvrdama MUP-a o oduzetim predmetima od optuženih ne postoji evidentirano da su oduzeta i dva paketića heroina odbačena na stubištu zgrade, na šta se u žalbama branilaca optuženih umesno ukazuje, ali taj nedostatak ne dovodi u pitanje pravilnost utvrđenja prvostepenog suda, da je optuženi AA sporne paketiće odbacio, obzirom na sadržinu napred navedenih dokaza i krim. tehničku i foto dokumentaciju lica mesta, koja se nalazi u spisima predmeta.

Izvesne nepreciznosti u pogledu broja kesica na koje se ukazuje u žalbama da su opredeljene u pobijanoj presudi, nisu od značaja za pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja u pogledu odlučnih činjenica, jer je prema konstataciji u zapisniku o veštačenju uzoraka u jednom od dva paketića veštačene droge navedeno da je u istom bilo 10 kesica, a kako je ukupno utvrđena količina iznosila 4,26 grama, opojne droge heroin, to odgovara onoj količini koja je navedena u izreci prvostepene presude kao droga koju je optuženi AA neovlašćeno držao. Pri tome umesno kazivanje branilaca na određene nejasnoće da li je ukupno bilo 9, 10, ili 11 kesica, u ukupno dva ili tri paketića, odnosno da to sud nije detaljno razjašnjavanje u obrazloženju presude, presudu ne čini manjkavom u pogledu utvrđenog činjeničnog stanja i primene Krivičnog zakona, jer te činjenice ne predstavljaju bitno obeležje krivičnog dela u pitanju.

Takođe su bez uticaja na pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja navodi žalbi kojima se ukazuje na propust suda da veštačenjem utvrđuje čiji je rukopis bio na papirima koji sadrže evidenciju o prodaji droge, a pronađeni su kod optuženog AA, niti činjenica u čijim rukama je svedok SS3 video paketiće droge i njihov broj, te o mestu odbacivanja jednog od paketića droge, da li u hodniku trećeg sprata, kako stoji na fotografijama, ili između drugog i trećeg sprata, kako su rekli svedoci radnici milicije, jer su to sve nebitni detalji, pa isti nisu podobni da dovedu u pitanje sadržinu navedenih dokaza u pogledu napred navedenih bitnih činjenica.

Uz sve to, prvostepeni sud je na strani 8, stav poslednji, dao dovoljne i argumentovane razloge za svoj zaključak da je odbrana optuženog AA neprihvatljiva, a na strani 9, stav 2. obrazloženja, zbog čega je ocenio neprihvatljivom izmenjenu odbranu optuženog BB u odnosu na iskaz koji je dao u MUP-u kao osumnjičeni prilikom prvog saslušanja u ovom predmetu.

Pravilno je prvostepeni sud na osnovu nalaza i mišljenja veštaka specijaliste neuropshijatra dr VV1 i specijaliste kliničke psihologije, VV, utvrdio uticaj korišćenja heroina na uračunljivost optuženog BB u vreme izvršenja dela, tj. da je ta uračunljivost bila smanjena, ali ne bitno.

Prema tome, pravilno je prvostepeni sud i potpuno utvrdio sve odlučne činjenice, kako one koje se tiču radnji

optuženih, okolnosti pod kojima su preduzete, tako i u pogledu subjektivnog odnosa optuženih prema navedenim inkriminacijama i potom pravilno primenio krivični zakon, kada je u radnjama optuženih našao sva bitna obeležja krivičnog dela neovlašćenog držanja i stavljanja u promet opojnih droga iz člana 246. stav 1. KZ u saizvršilaštvu u vezi sa članom 33. KZ za koje ih je i oglasio krivim. Prodaja droge optuženih AA i BB, prema napred izloženom je očigledno rezultat njihovog zajedničkog delovanja, pa činjenica na koju se u žalbi optuženog BB ukazuje da on nije kod sebe imao drogu, niti je od njega oduzeta, nema pravnog značaja za postojanje saizvršilaštva kod optuženih, pa je žalba branioca optuženog BB, i u tom delu neosnovana.

Ispitujući prvostepenu presudu u delu odluke o kazni, Vrhovni sud nalazi da je ista i u tom delu pravilna.

Sve okolnosti koje su u smislu člana 54. KZ, od strane prvostepenog suda pravilno su cenjene i utvrđenim olakšavajućim okolnostima u odnosu na otežavajuće, dat je odgovorajući značaj. Od olakšavajućih okolnosti za obociju optuženih, sud je pravilno našao, da su mladi ljudi, bez zaposlenja, a od otežavajućih, za optuženog AA da je višestruki povratnik, više puta osuđivan za istovrsna krivična dela, a optuženi BB da je odgovarao zbog izvršenja istovrsnog krivičnog dela. Shodno takvoj oceni pravilno je prvostepeni sud postupio kada je za predmetno krivično delo optuženom AA utvrdio kaznu zatvora u trajanju od tri godine, a optuženog BB osudio na kaznu zatvora u istom tom trajanju, jer su takve kazne i po oceni Vrhovnog suda adekvatne i težini krivičnog dela u pitanju i društvenoj opasnosti optuženih kao izvršilaca istog, i istovremeno se pokazuju kao nužne i dovoljne za postizanje svoje zakonom propisane svrhe predviđene članom 42. KZ, kakvom se pokazuje i jedinstvena kazna zatvora u trajanju od tri godine i deset meseci na koju je prvostepenom presudom optuženi AA osuđen pošto mu je utvrđena i kazna zatvora u trajanju od jedne godine po presudi K.br.107/03 od 08. aprila 2004. godine.

Umesno je žalbom branioca optuženog BB ukazano da je kod ocene otežavajućih okolnosti prvostepeni sud pogrešno označio da je ovaj optuženi ranije osuđen za istovrsno krivično delo jer je presuda Okružnog suda u Pančevu K.br.155/06 13. aprila 2007. godine kojom je on oglašen krivim za krivično delo iz člana 246. stav 1. KZ postala pravnosnažna 27. juna 2007. godine, dakle nakon donošenja predmetne presude 12.06.2007. godine. Međutim, po oceni Vrhovnog suda, i bez te otežavajuće okolnosti, kazna zatvora izrečena optuženom BB je adekvatna, pa je tu okolnost kao otežavajuću Vrhovni sud povodom žalbenog navoda branioca, samo otklonio.

Izjavljenim žalbama branilaca optuženih ne navode se olakšavajuće okolnosti koje nisu cenjene od strane prvostepenog suda, a koje bi eventualno predstavljale osnov za izricanje blažih kazni ovim optuženima, pa su žalbe i u tom delu neosnovane.

Pravilno je prvostepeni sud optuženom BB na osnovu člana 83. ZKP, izrekao meru bezbednosti obaveznog lečenja narkomana iz razloga navedenih u obrazloženju te presude, pa je u tom smislu iznet paušalni navod branioca optuženog da presudu i u tom delu pobija, bez osnova.

Odluku o troškovima krivičnog postupka prvostepeni sud je pravilno doneo shodno odredbama člana 193. i 196. ZKP, pa su i u tom smislu izneti žalbeni navodi branioca optuženog BB, neosnovani.

Iz iznetih razloga, Vrhovni sud je na osnovu člana 388. ZKP, odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar, Predsednik veća – sudija,

Biljana Milosavljević, s.r. Janko Lazarević, s.r.

Za tačnost otpavka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

